

Teofil Dębowski

Siewierz, pow. Zawiercie

Informator Archeologiczny : badania 7, 268

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SIEWIERZ, pow. Zawiercie

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Teofil Dębowski,
Finansował WKZ Katowice, Czwarty sezon
badań, Zamek, Okresy średniowieczny i
nowożytny.

Zakończono eksplorację wykopu III/72 usytuowanego w północno-wschodniej partii tarasu zamkowego oraz pogłębiono do poziomu 300 cm wykop IV/72 w zachodniej partii tarasu. W zachodniej części odcinka B wykopu III/72, na głębokości 710 cm osiągnięto strop calca. We wschodniej części odcinka, na poziomie około 600 cm odsłonięto konstrukcję drewnianą złożoną z paru poziomych belek drewnianych, w których osadzono na czopach pionowe pale. Konstrukcja drewniana oraz występująca obok niej mierzwa służyły prawdopodobnie umocnieniu grząskiego podłoża /kurzawki/ i zalegającego powyżej piaszczystego nasypu.

W obrębie resztek konstrukcji znajdowały się pojedyncze, drobne fragmenty ceramiki średniowiecznej. Na terenie zamku znaleziono luźną monetę rzymską.

SKIERBIESZÓW, pow. Zamość

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Lublinie

Badania prowadziła mgr Maria Supryna,
Finansował PWRN Wydział Kultury,
Wojewódzki Konserwator Zabytków w
Lublinie, Pierwszy sezon badań, Rodzaj
stanowiska - zamek, Chronologia XIV-
XVI w.

Tzw. "Zamczyśko" znajduje się w odległości około 0,8 km na południe od zabudowań osady Skierbieszów. Stanowisko położone jest na wydłużonym wzniesieniu ograniczającym od zachodu dolinę rzeki Wolicy. Badania prowadzono w południowej części wysoczyzny, wyraźnie odciętej fosą od pozostałej partii wzgórza. Badania miały charakter rozpoznawczy. Założono ciąg wykopów sondażowych o łącznej długości 18 m. W wyeksplorowanych wykopach odsłonięte nawarstwienia datowane na wiek XVI. Znaczna jednak ilość zabytków średniowiecznych obserwowana w tych nawarstwie- niach, głównie ceramiki wypalanej w atmosferze redukcyjnej świadczy wymownie o istnieniu tu starszego osadnictwa. W celu ustalenia poziomu zalegania calca i rozeznania miąższości warstw kulturowych, na stanowisku wykonano także wiercenia geolo- giczne.

Reliktów architektury /domniemanego " pałacu biskupiego" / dotychczas nie stwierdzono.

Badania winny być kontynuowane.